

Arier, som sjungas jemte behörig och lustig instrumental musique, då det ny...

Dufresny, Charles Rivière

1700-1829 81 M Br

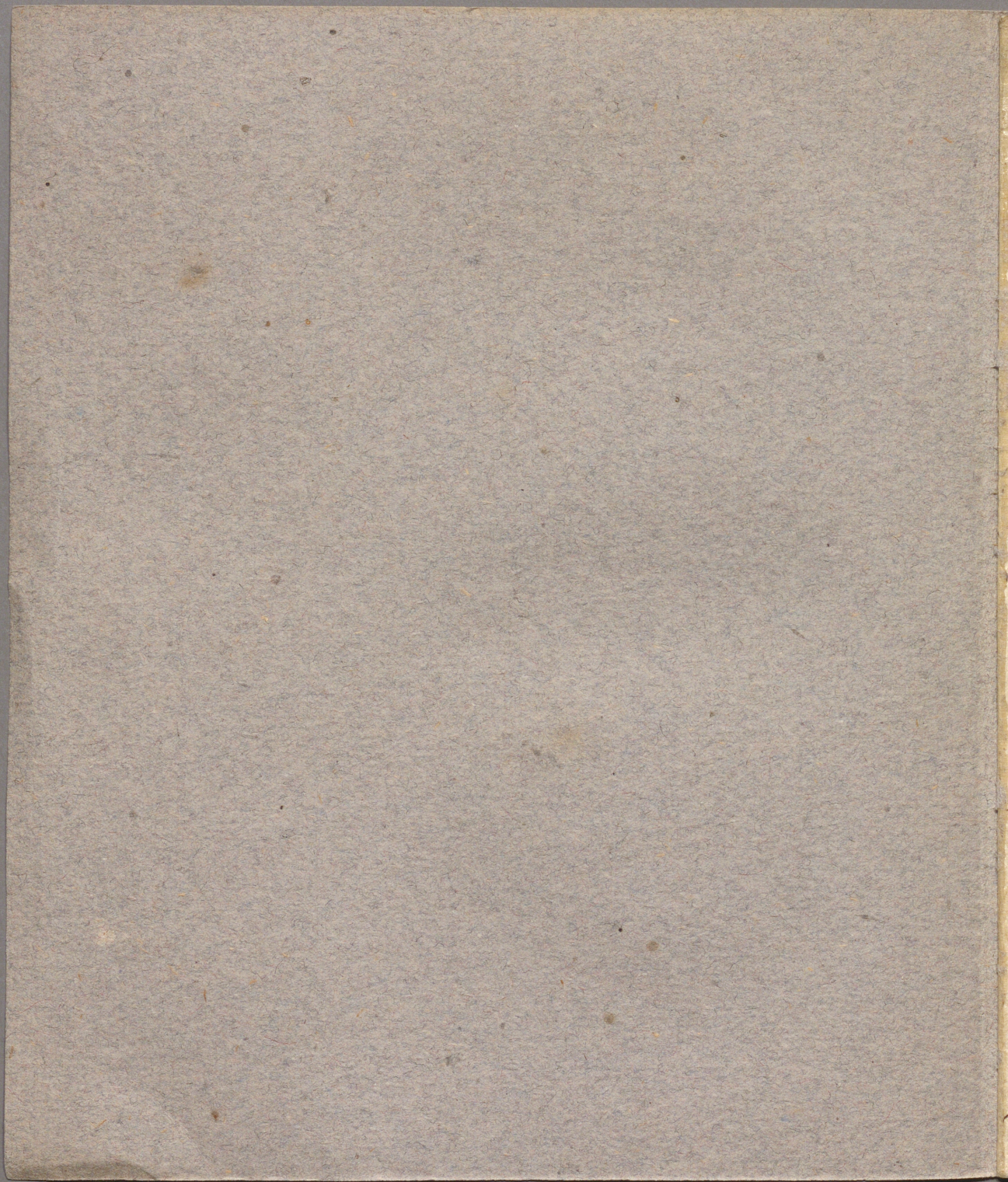
National Library
of Sweden

DUFRESNY

ARIER

1753

Su. Saint
VH. LH.
Dram.
87
1760-1809

DUFRESNY, Ch. Riviere

utl. utl.
Dram.
(Bst)
1700-1829

ARIER,

Som sjungas jemte behörig och lustig Instrumental Musiqve, då det Nya, och uti Swenskt Vers författade Lust: Spelet, i Tre fullkomlige Afhandlingar warder uppfördt,

Kallat

Såledom

Emot

Swartsjukan,

Försökt

Af den tröstade

VULCAN.

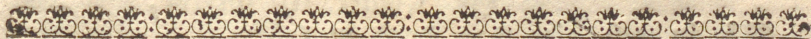
Anledning är tagen af det lilla stycket uti Mr. Gerhardis Theatre Italien,

Under Titul:

Les Adieux des Officiers

Ou

Venus Justifié.

STOCKHOLM,

Tryckt hos Directeuren JACOB MERCKELL,

Åhr 1753.

Första Opningen.

Första Intrådet.

Mezzetin sjunger *Gardes* reveil och slår på *Trumman*.

Mars, skynda dig up, drag Harneskstet på ::
Ty nu är det tider i Fälte at gå ::
Bind Banwen wid sidan, låt sadla din Håst ::
Bellona wil hafwa dig med sig till Gåst ::
För'n Solen upgår på himmelen klar ::
Så måste du fåtta som Hjelte och Kar ::
I *Bellonas* Tempel ditt offer frambär ::
Förkasta allt wekligt älskogs begiär ::
Af listige Dwinnor mång Hjelte bedrogs ::
At hedren och lifwet i stoftet nedslogs ::

Andra Intrådet.

Lilla Cupido sjunger:

Hålt *Mezzetin*! Hwi bullrar du?
Och väcker så *Vulcani* Fru?
Lått henne hafwa i sitt bo,
Samt med sin inqwartering ro;
Ty annars blifwer Fröjsa led,
Och Hjelten *Mars* dig gansta wred.

Mezzetin sjunger, som *Gardes* tapto.

Stor sak, at Fröjsa blifwer wäckt,
Ja, om hon än skull bli försträckt:
Och Fast min *Trumma*, som man wet
Ar Rjõnet til förtret,
Så är och gjer den dock en tröst
I friska Hjeltens hjäl och bröst,
Den sätter lif uti hans blod,
Fördlar ock hans mod.

Cupido

Cupido sjunger

Hålt stilla, tyft, jag ber,
Och bullra icke mer;
Ty *Venus* ej samtrycker,
At *Mars* så snart borttrycker.

Mezzetin sjunger.

Det är och blir Soldatens ros
Hos sin Wårdinna wara giller;
Men bort med öma kärlets griller,
När han till Lågret drar sin kos,
Han bör all swaghet lämna qwar
I Sautans barm, då han bortfar.

Cupido wänder sig til *Affärdarne* och sjunger:

At ändra älskog håls för let;
Ty vår jag Er' i Flickor:
Ero icke alla kärlets smet,
Och ej Ungkarlars smicker.
I dag kan sje, at Flickan är,
Som ängel i hans öga,
Men fyls i morgon hans begär,
Så blir hon actad föga.

Tredje Inträdet.

Venus sjunger, då *Mars* har talt.

Swad wil slikt hämd min skada hjälpa,
När jag måst' lefwa utan dig?
Din seger kan i skoftet hjälpa
Mitt byte, när du ser ej mig:
I fält plå Hjeltar hårde gjöras,
Så at de ej af kärlek röras.

Mezzetin, sjunger då han söker bland jernskräpet.
Rårringen och Åsnan skulle spanna bälte,
Den, som kunde sjunga bäst, hon skulle winna Sälte,
(2 Uglan

Uglan kom at dömma, och på lampen ståda,
Dömde så til bägges harm: I sjungen illa både.

Mezzetin sjunger wid sökandet andra gången.]

Ibland Slickor älskar jag *Malena*,
Fast jag twiflar stå i gunst allena.

Fjerde Intrådet.

Bellona.

Ej något mera fågna kan
En trumpen och svartsjuker Man
An då hans ingwartering
Betalar sin förtäring
Och refer derpå fort, Til långt aflägsse ort;
Men åter wil det komma
En Man til liten fromma,
När Knekten prydt hans panna;
Och druckit ut desß kanna,
Samt tömt desß pung til slut
Förr än han troppat ut.

Femte Intrådet.

En Sångerska sjunger, sedan *Vulcan* låtit förmärta
sin försagde iswer emot *Mars* och *Venus*.

Tålmod, du ädla frydda
Sig bör pris i hwarje hydda,
Så på Landet, som i Sta'n;
I ty alla *Quinnors* Männer
Runna säkrast hafwa Wänner,
Om de gjöra som *Vulcan*.

Cupido sjunger.

När *Mars* får Harnesk för sitt bröst,
Och *Wärjan* wid sin sida;
Då är det all hans lust och tröst
Sig Lagerkransar wrida: Och

Och fast hans *Venus* sorgse går,
Så wil han dock ej wänta;
Men säger: Om jag Seger får,
Så får jag wäl en Sânta.

Siunde Intrådet.

En Sångerska eller *Cupido*, sjunger.

Täcka Kön, I werlds Gudinnor,
Lätt Er fånga med beswär!
Den som mödolöst Er winner
Föga kärlek til Er bär;
Men om Gåsen länge beder,
Länge bugar) länge trår,
Så stjer Eder
Länge heder
Honom nåd, när han Er får.

Tittonde Intrådet.

Den liderlige *Astrild*.

Skålm ware den som swiker I lag
Som spottar i Kannan och Kruset
Skålm ware du, och Skålm ware jag,
Om wi gå ucktre ur buset.

Samma *Astrild* sjunger

När mitt hjerta simma får
Utt Drufwors safter
Jag då som en Hjelte rår
Oswer Hjeltars krafter
Och när mina kinder få
Färg af röda drufwor,
Komma rädda Glickor då
Såsom spaka Dufwor

Nion

Nionde Inträdet.

Lilla Cupido sjunger.

När högsta Jupiter
Är bleswen häftigt får
Uti en dödlig Dwinna,
Han Astril söka plår,
At hennes kärlet vinna:
Men tänck at sjelfwa Fröjja
Sig låter gjerna böja
Af Rikdoms-Buden, som han wil
När han med älskog bjuder til:
Si när man blott på Wångar ser,
Hur man en Astril affsied gjer.

Andra Opningen.

Tredje Inträdet.

Då Venus sticer wid Pluti Rista kommer lilla Cupido
in, och sjunger:

Ja, hör dock Plutus, hör och märck,
Hwad detta äplet gjer för wärck:
Det wärt i de trolöfas Länder,
Och är en pant i Dwinno händer;
Men wil i sin betydning säga,
Det Venus må den frihet äga,
At ändra Ed och löfte, när
Hon utaf kärlet rörder är.

Tredje Opningen.

Femte Inträdet.

Momus, som Vulcani Advocat, sjunger och skäm-
mer des sak.

Mången ärlig Man för Hustrun lider;
Bär dock prydnad sin och icke quider;

Men

Men blygd,
Odygd ::
Ut *Vulcan*
På öpen Plan,
Kopar om sin *Hustus* trohets brist,
Blott af *Swartsjuk* hämd och list:
Han har orätt,
Han har orätt
Jag upriktigt säga kan.

De öfrige *Gudarne*, samt *Mercur* och *Bacchus*,
instämna med *Momus*:

Drätt,
Drätt ::
Ja, med orätt far *Vulcan*.

Sjette Inträdet.

Bacchus sjunger skrattande:

Ha, ha, ha, ha, jag må af idelt löffe spricka;
När som en *Hanrej* wil sitt öde kalla ondt,
Sen han i forna dar för slitt ej andra skont,
Men kära du *Vulcan*, lär at dig bättre sticka
Fördölg din harm, I tålig harm:
Swad wil det dig wäl bāta,
Ut *Grannen* ser dig grāta.
Nej, friskt, gif slitt på supen,
Och tag dig denna supen.

Bacchus vidare, då ock *Gudarne* instämna
under drickandet:

Drickom of emellan med fullt rågat mål,
Friskt, rein aus *Vulcani* skål
In til sista droppen,
Eå i rad, i ra ::

Bacchus ån vidare under det han skåncker in.

Låt *Melancolie* för dāesskap tulla;
Men gif *Flaska* nu of *Glāsen* fulla.

(Til

(Til *Vulcan.*)

Din skål.

(Til de öfrige
Gudarne.)

Er skål ::
Skålar alla,

(Stryker sig
på Buxen.)

Så, rätt så:

Uck! du ädla sakt hur ästu tår?

Och! hur lindrar du besvär?

(Klappar *Vulcan*
på Axlen.)

Fast och ståten
Pann gränlåten.

Högst mot Sten väрте up;

Stor sak, Stor sak ::

Blott jag af dig får min sup.

(Lyfter på Glasfan.)

Vulcan sjunger:

Bort ångstan och harm, bort *Melancolie*,

Bort sorgliga tankar och låten:

Kom tjådra Glasfa, kom ståt mig nu bi,

Så blifwer min skada förgåten.

Momus sjunger då han tar emot Glasfet
af *Bacchus*:

Skålm, som swiker när man får

Drufwe = Mustet swålja,

Skålm, som sorgsen hådan går,

Skull' man Råcken sällja,

Skålm, som när *Vulcanus* gjer

Jcke wet, at taga,

Och den ej, när Wården ber

Låter sig behaga.

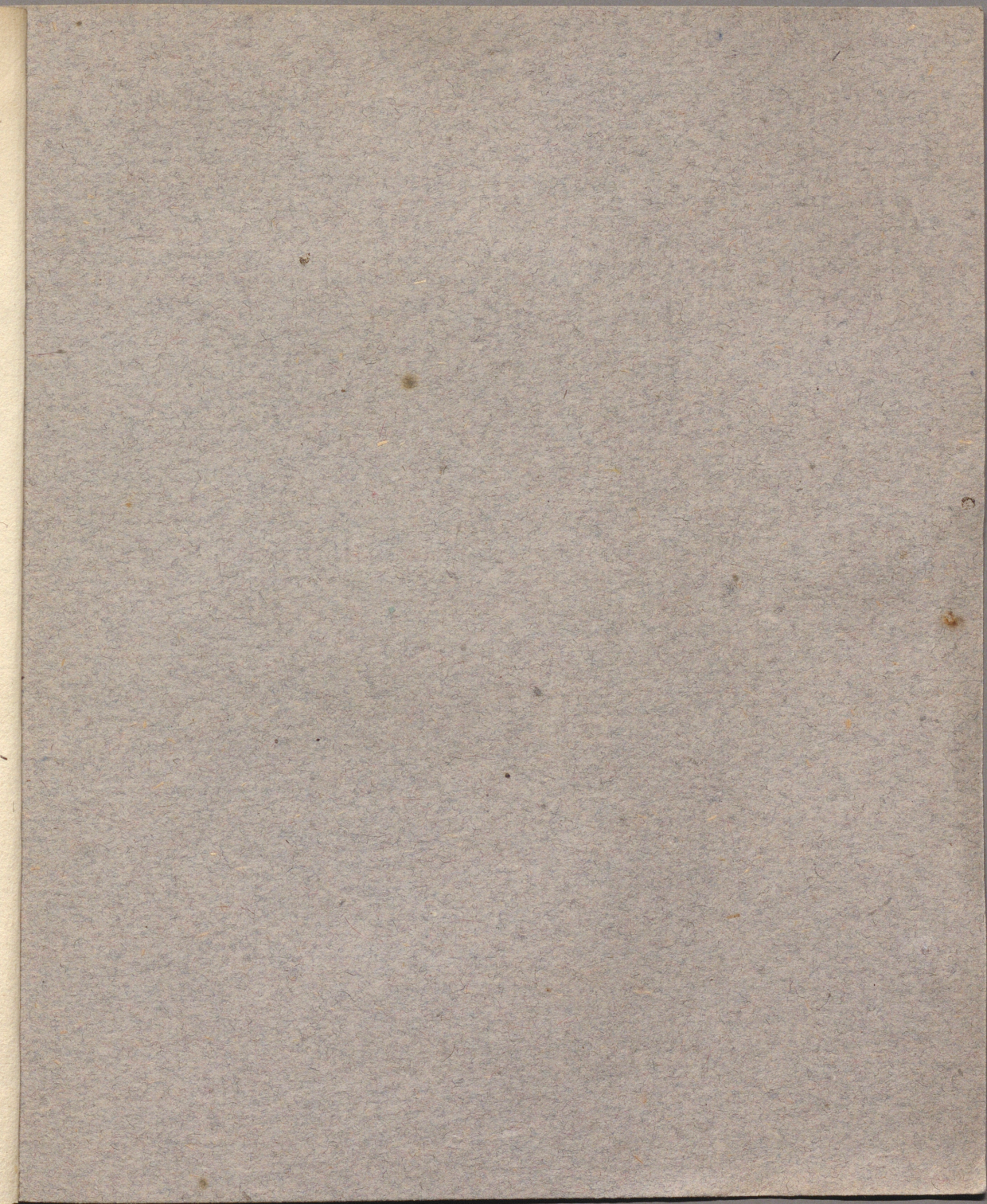
(De dricka.)

Bacchus sjunger der wid:

Så i rad, i rad ::

Under detta strykes på *Violerne*, som wid slike til-
fällen wanligit är.

National Library
of Sweden

LÄSESALSLÄN

60001000388682